U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Vrchy a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Finančního úřadu v Ústí nad Labem,** se sídlem v Ústí nad Labem, Dlouhá 3359, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Krajským soudem v Ústí nad Labem,** a dalších účastníků sporu vedeného u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 68 Cm 300/2006, o zaplacení částky 700 000 Kč s příslušenstvím: žalobce **Statutární město Ústí nad Labem,** IČ 00081531, se sídlem 400 01 Ústí nad Labem, Velká Hradební 8, zast. JUDr. Lubošem Hendrychem, advokátem, se sídlem 400 01 Ústí nad Labem, Vaníčkova 1594/1, a žalované **INVICO s. r. o.,** IČ 64049094, se sídlem 400 07 Ústí nad Labem, Drážďanská 514/58, zast. JUDr. Josefem Tichým, advokátem, se sídlem 400 03 Ústí nad Labem, Kramoly 39,

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 68 Cm 300/2006, **j e** soud.

II. Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 10. 2008, čj. 68 Cm 300/2006 - 50 ve znění opravného usnesení ze dne 1. 10. 2009 čj. 68 Cm 300/2006 - 65, **s e z r u š u j e.**

O d ů v o d n ě n í:

Návrhem doručeným dne 29. 4. 2010 se Finanční úřad v Ústí nad Labem (dále též „navrhovatel“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc vzniklý ve smyslu § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, mezi ním a Krajským soudem v Ústí nad Labem ve věci žaloby vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 68 Cm 300/2006 týkající se zaplacení částky 700 000 Kč s příslušenstvím.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Statutární město Ústí nad Labem se žalovanou (původně Ústeckou obchodní společností s. r. o., která ke dni 7. 7. 2004 změnila svůj název na INVICO s. r. o.) uzavřeli dne 29. 11. 1999 „smlouvu o poskytnutí investiční dotace“. Dle této smlouvy bylo žalovanému poskytnuta částka 700 000 Kč na realizaci stavby *„Komunikace, kanalizace a vodovod pro RD Brná n.L.“* v rámci plánované výstavby rodinných domů v Brné.

Žalobce přípisem ze dne 5. 1. 2005 od smlouvy odstoupil a zároveň vyzval žalovaného k vrácení poskytnuté investiční dotace ve výši 700 000 Kč. Dle žalobce žalovaný nedodržel povinnosti uvedené v článku V. písm. b), podle kterého měl stavby realizovat mimo jiné v souladu se závaznými údaji uvedenými na formulářích RA 80/99 a RA 81/99 Ministerstva financí, které jsou nedílnou přílohou Smlouvy o poskytnutí investiční dotace, a povinnosti uvedené v článku V. písm. e) smlouvy, podle kterého měly být zainvestované pozemky dále využity k výstavbě rodinných domků s předpokládaným počtem bytových jednotek podle žádosti tak, aby tyto rodinné domky byly kolaudovány nejpozději do 5 let od podpisu Smlouvy o poskytnutí investiční dotace.

Vzhledem k tomu, že žalovaný ani přes výzvu žalobce částku 700 000 Kč neuhradil, podal žalobce ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 31. 10. 2006 žalobu proti žalovanému o zaplacení částky 700 000 Kč s 2,5% úrokem z prodlení od 8. 2. 2005 do zaplacení a nákladů řízení.

Krajský soud v Ústí nad Labem platebním rozkazem ze dne 12. 5. 2008, čj. 68 Cm 300/2006 - 21, uložil žalovanému zaplatit částku 700 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 2,5 % p.a. od 8. 2. 2005 do zaplacení a náhradu nákladů řízení ve výši 28 000 Kč.

Žalovaný podal proti platebnímu rozkazu dne 5. 6. 2008 odpor a k němu připojil dne 3. 7. 2008 své vyjádření. Žalovaný zdůraznil, že veškeré požadavky z citovaných formulářů naplnil a ani žalobce nekonkretizoval, v čem by tyto požadavky neměly být naplněny. Žalovaný zkonstatoval, že stavby provedl v souladu s článkem I. smlouvy, zhotovil je též na určeném místě a došlo též ke kolaudaci těchto staveb, a to části „vodovodu a kanalizace pro RD Brná nad Labem“, rozhodnutím Okresního úřadu v Ústí nad Labem ze dne 28. 6. 2002, které nabylo právní moci 19. 7. 2002 a v části „Infrastruktura pro RD Brná, Ústí nad Labem - komunikace, kolaudačním rozhodnutím Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru dopravy, ze dne 19. 3. 2007, které nabylo právní moci dne 11. 4. 2007. Žalovaný dále trval na tom, že neporušil ani povinnost vyplývající z části V., písm. e) smlouvy. Nezavázal se k tomu, že rodinné domky postaví v nějaké určené době, případně, že by bylo jeho závazkem, aby tyto rodinné domky byly kolaudovány nejpozději do 5 let od podpisu smlouvy.

Krajský soud poté vyzval usnesením čj. 68 Cm 300/2006 - 34 ze dne 7. 7. 2008 žalobce k vyjádření k odporu žalovaného. Žalobce se vyjádřil dne 17. 7. 2008 a setrval na svém tvrzení. Podle žalobce žalovaný nedodržel povinnosti stanovené smlouvou uvedené v článku V. písm. b) smlouvy. Žalobce uvedl, že stavba byla dokončena se značným časovým zpožděním. Kolaudační rozhodnutí na vodovod a kanalizaci nabylo právní moci až dne 19. 7. 2002 a na komunikace nabylo právní moci až dne 11. 4. 2007. Proto bylo žalovanému dne 5. 1. 2005 zasláno odstoupení od smlouvy o poskytnutí dotace. S odkazem na text článku V. písm. e) smlouvy uvedl žalobce, že žalovaný nebyl smlouvou zavázán, že rodinné domky sám postaví v nějaké určené době, to však není předmětem sporu; dále

nebylo ani závazkem žalovaného, aby rodinné domky byly kolaudovány nejpozději do 5 let od podpisu smlouvy. Dle znění článku V. písm. b) smlouvy měly být vytvořeny podmínky pro splnění termínu zkolaudování těchto rodinných domků, jak tento termín vyplývá z Věstníku Ministerstva pro místní rozvoj, Věstník 1 – 98, strana 5, který žalobce přiložil jako důkaz. Žalobce odmítl argumentaci žalovaného, že bylo naplněno vše, k čemu se ve smlouvě zavázal tím, že vytvořil stavební dílo, které umožňovalo ve stanovené době kolaudovat předpokládaný počet bytových jednotek, protože pomíjí základní porušení smlouvy, kterým bylo dokončení stavby do října 2001.
Žalobce znovu navrhl soudu vynést rozsudek, jímž bude žalovaný povinen žalobci zaplatit částku ve výši 700 000 Kč s 2,5 % úrokem z prodlení od 8. 2. 2005 do zaplacení a náklady řízení, to vše do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl usnesením ze dne 20. 10. 2008 čj. 68 Cm 300/2006 – 50 ve znění opravného usnesení čj. 68 Cm 300/2006 - 65 ze dne 1. 10. 2009 o žalobě Statutárního města Ústí nad Labem o zaplacení 700 000 Kč s příslušenstvím proti žalovanému tak, že výrokem I. řízení zastavil s tím, že dle výroku II. po právní moci usnesení bude věc postoupena Finančnímu úřadu v Ústí nad Labem. Výrokem III. rozhodl o nákladech řízení tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Výrokem IV. rozhodl krajský soud o vrácení soudního poplatku žalobci ve výši 28 000 Kč.

Krajský soud v Ústí nad Labem v odůvodnění výše uvedeného usnesení dospěl k závěru, že se ve výše uvedené věci jedná o spor o vrácení investiční dotace, která byla poskytnuta z prostředků státního rozpočtu podle zákona č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v ČR. V případě poskytnutí dotace se jedná dle názoru soudu o vztah veřejnoprávní, na čemž nemůže nic změnit skutečnost, že účastníci použili jako metodu právní regulace smlouvu, což je typická forma regulace pro soukromoprávní vztahy.

Žalobce se proti usnesení krajského soudu neodvolal; žalovaný se odvolal pouze proti výroku III. (o nákladech řízení). Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 29. 1. 2010, čj. 11 Cmo 43/2009 - 74 bylo usnesení krajského soudu ve výroku III. potvrzeno.

Po nabytí právní moci výroků I. a II., IV. dne 13. 12. 2008 a výroku III. dne 15. 2. 2010 byla věc v souladu s tímto usnesením postoupena přípisem čj. 68 Cm 300/2006 - 82 ze dne 2. 4. 2010 Finančnímu úřadu v Ústí nad Labem.

Finanční úřad v Ústí nad Labem poté podal dne 29. 4. 2010 Nejvyššímu správnímu soudu k zvláštnímu senátu podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů návrh na zahájení řízení o záporném kompetenčním sporu.

Navrhovatel vychází z názoru, že není oprávněn v této věci rozhodnout. Podle § 20 zákona č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v ČR provádí kontroly používání dotací územní finanční orgány postupem stanoveným zákonem č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků. Dojde – li v souvislosti s poskytnutím dotace k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 30 zákona č.

576/1990 Sb., uloží územní finanční orgán odvod neoprávněně použitých dotací zpět do rozpočtu České republiky; tuto povinnost však může uložit pouze příjemci této dotace, v tomto případě tedy Statutárnímu městu Ústí nad Labem. Navrhovatel zastává názor, že předmětem žaloby bylo plnění povinností vyplývajících ze smlouvy uzavřené mezi Statutárním městem Ústí nad Labem a společností INVICO s. r. o. (původně Ústeckou obchodní společností s.r.o.), tato smlouva však nebyla smlouvou o poskytnutí dotace ve smyslu citovaného zákona, i když tak byla nazvána. Účastníkem této smlouvy nebyl stát, nejedná se o veřejnoprávní smlouvu a případné porušení této smlouvy nemůže být porušením rozpočtové kázně. Společnost INVICO s. r. o. nezískala peněžní prostředky ze státního rozpočtu, proto jí nelze uložit jejich odvod do tohoto rozpočtu. Peněžní prostředky byly poskytnuty z rozpočtu Statutárního města Ústí nad Labem, které uplatnilo žalobou nárok na jejich zaplacení. Plnění vyplývá z občanskoprávní smlouvy, proto musí být spor, který vyplývá z této smlouvy, projednán soudem v občanském soudním řízení.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem ohledně zaplacení 700 000 Kč s příslušenstvím se zvláštní senát řídil následující úvahou:

S účinností od 1. ledna 2003 se postupuje při kladných nebo záporných kompetenčních sporech o pravomoc nebo věcnou příslušnost vydat rozhodnutí podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát se nejprve musel zabývat skutečnou povahou *„smlouvy o poskytnutí investiční dotace“* uzavřené mezi žalobcem a žalovaným, neboť pro určení orgánu pravomocného rozhodovat spory z této smlouvy vyplývající není relevantní, jak byla předmětná smlouva formálně označena, nýbrž její skutečný obsah. Zvláštní senát tedy zkoumal, zda se jednalo o smlouvu o poskytnutí dotace ve smyslu zákona č. 576/1990 Sb.

Podle ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 576/1990 Sb. se ze státního rozpočtu republiky hradí mj. dotace obcím a okresním úřadům. Ze státního rozpočtu se však mohou poskytovat dotace rovněž právnickým a fyzickým osobám vyvíjejícím podnikatelskou činnost [§ 5 odst. 3 písm. a) zákona]. Kontrolu používání dotací ze státního rozpočtu provádějí územní finanční orgány za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem (§ 20 zákona). Rozhodné v posuzovaném případě je, komu byla dotace ze státního rozpočtu poskytnuta, zda příjemcem dotace byla obec, nebo žalovaná jako právnická osoba vyvíjející podnikatelskou činnost.

V předloženém sporu o pravomoc bylo na zvláštním senátu, aby posoudil, zda předmětná smlouva uzavřená 29. 11. 1999 mezi žalobcem a žalovaným byla smlouvou o poskytnutí dotace podle zákona č. 576/1990 Sb., nebo smlouvou uzavřenou za účelem využití peněžních prostředků získaných formou dotace v souladu s cílem investiční akce, na niž byla dotace poskytnuta.

Z předloženého spisového materiálu krajského soudu (Základní údaje o žádosti obce o podporu výstavby nájemních bytů a technické infrastruktury v roce 1998 ze dne 9. 10. 1998, výpisu z běžného účtu vystaveným Českou spořitelnou dne 9. 12. 1999,

formuláře RA 81/99 a formuláře RA 80) lze dovodit, že žadatelem o dotaci, příjemcem dotace a poté investorem akce bylo statutární město Ústí nad Labem.

Ze spisového materiálu je dále zřejmé, že předmětem uvedené smlouvy ze dne 29. 11. 1999 nebylo poskytnutí dotace žalované jako právnické osobě podle § 5 odst. 3 písm. a) zákona, nýbrž podpora realizace vymezených staveb, jež byly předmětem dotace poskytnuté ze státního rozpočtu statutárnímu městu Ústí nad Labem, ze strany příjemce dotace vůči stavebníkovi. Krajský soud při svém rozhodování nevyřešil otázku právní povahy poskytovaného plnění ze strany žalobce, což však bylo pro posouzení pravomoci stěžejní. Smlouva uzavřená následně mezi žalobcem a žalovaným, byť nazvaná jako *„smlouva o poskytnutí investiční dotace“*, nebyla dotací ve smyslu zákona č. 576/1990 Sb., ale toliko smlouvou soukromoprávní.

Nelze směšovat pojmy poskytnutí dotace a následné použití, resp. využití peněžních prostředků z poskytnuté dotace investorem. Právní vztah vzniklý poskytnutím dotace, tj. v tomto případě právní vztah mezi Českou republikou a statutárním městem Ústí nad Labem týkající se poskytnutí dotace ve výši 700 000 Kč, je veřejnoprávním vztahem podléhajícím ustanovením zákona č. 576/1990 Sb.; porušení podmínek čerpání dotace představuje porušení rozpočtové kázně podle § 30 citovaného zákona. Pokud však investor, jemuž byly peněžní prostředky podle zákona č. 576/1990 Sb. poskytnuty, tyto prostředky následně využívá k naplnění cíle schválené investiční akce, jedná se o soukromoprávní vztah mezi investorem a osobou, jež se na naplnění účelu investiční akce podílí (v tomto případě stavebník). Z výše uvedeného vyplývá, že dotace ve smyslu zákona č. 576/1990 Sb., byla ze státního rozpočtu České republiky poskytnuta statutárnímu městu Ústí nad Labem, které stavebníkovi stavby (žalované) *„Komunikace, kanalizace a vodovod pro RD Brná n.L.“* poskytlo na její realizaci vymezenou částku.

Pro úplnost zvláštní senát poznamenává, že v obdobné věci sp. zn. Konf 14/2010 již tento právní názor zaujal a není důvodu se od něj odchýlit.

Zvláštní senát z uvedených důvodů vyslovil, že k rozhodnutí o věci je dána pravomoc soudu (§ 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb., výrok I.). Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení krajského soudu, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Bude proto na krajském soudu, aby v intencích výše uvedených závěrů zvláštního senátu znovu o věci rozhodl.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Konf 23/2010 - 11

V Brně 5. srpna 2010

JUDr. Pavel Vrcha
předseda zvláštního senátu